

ANUL IV. -- No. 17
1 Iulie 1928

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNĂSCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

CUPRINSUL:

Pimen: I. P. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei și alcoolismul.

I. C. Cătuneanu: Rușinoasă abdicare.

Nicolae Popa: Impresii pe drum de propagandă.

Dr. L. Isaicu: Pater Olasz și Evreii.

At. Motogna: Ingrijitoare stări în jud. Someș.

Infrățirea Românească: Oglinda partidului național-tărănesc.

Sorin Sânzâian: Răboaie dureroase. Constatări îmbucurătoare.

Un student: Acelaș glas din țărara generație.

Mai mulți țărani: Cine sunt Românii necinstiți și înstrăinați, cari ajută pe Jidanul Tischler.

A. B. C.: Corespondență din Huedin.

N. Ionescu: Corespondență din București.

Informațiuni: Interne și externe.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 luni 200 „

Redactor responsabil : Dr. LAZAR ISAICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB Nr. 7

IMPRIMERIA A. ANCA, CHIRIAȘ:
PETRU TIMARIU
CLUJ, STRADA REGINA MARIA Nr. 43

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruia sătenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri :

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele :

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bârfirea țării ?

COSTA FORU, dela „anumita presă“ și

N. GHIULEA, membru în partidul național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casație a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureșenilor, așa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruință, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieșit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca și ceilalți proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vișeuului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparținut din moși-strămoși.

În discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuția generală a legii Cultelor (vezi revista *Renașterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moșilor provenită din faptul că „pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentati din Ardeal“.

Știi, onorate cititor, cine sunt „politicianii patentati“, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moși de averea lor strămoșească ? Iată numele celor vinovați :

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal și profesor la Universitatea din Cluj.

PETRE GROZA, fost ministru averescan.

„INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ“

I. P. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei și alcoolismul

Reproducem cu deosebită satisfacție propunerea I. P. S. Mitropolitului Pimen al Moldovei, făcută în ședința Sf. Sinod din 14 Iunie 1928, privitoare la pustiirile fizice și morale ce pricinuește alcoolismul în rândurile populației noastre și mai ales dela țară.

În fiecare cuvânt e un trist adevăr; și totuși ca luptători pentru triumful adevărului, luminat pe toate fețele, regretăm profund că în textul de mai jos nu se găsește nici cea mai ușoară indicație : de unde provine „grozava primejdie“ a alcoolismului.

Când toată lumea românească știe că laboratorul, în care se prepară și de unde se răspândește moartea fizică și morală a nației noastre, este cârciuma ținută în enormă proporție de Jidani, ne mirăm și ne doare că acest simplu și elementar adevăr nu a fost tratat pe larg în propunerea I. P. S. Mitropolitului Pimen al Moldovei.

Să fie aceasta o scăpare de vedere adânc regretabilă ? ori diplomație cusută cu ață albă spre a nu supăra pe Jidani, prin denunțul întemeiat că ei sunt ucigașii prin alcool ai neamului nostru ?

Fixând constatarea de mai sus, ce caracterizează dela început lipsa de curaj în combaterea otrăvirii neorodului prin Jidanii cârciumari, dăm locul cuvenit propunerii mai sus amintite :

Alcoolismul sau patima beției a ajuns o mare și groaznică primejdie pentru populația țărănească, ca și pentru lucrătorii din fabrici și uzini și pentru muncitorii din orașe și târguri.

Din pricina acestei afurisite patimi, s'au înmulțit cele mai oribile crime, așa că cârciuma, a ajuns a fi izvorul tuturor nenorocirilor de care suferă populațiunea țării noastre, ca : omoruri, junghieri, bătăi sălbătice, furturi, divorțuri, copii nă-

scuți morți sau schilozi, care mai târziu devin idioți, criminali, etc. Multe case devin pustii, iar casele de nebuni, sunt pline ca și pușcăriile. Toate aceste nenorociri de care suferă mai ales generația noastră de azi, sunt urmările beției. și dacă s'ar întârzia a se lua cuvenitele măsuri, va urma degenerarea rasei și a neamului nostru.

Tot din această patimă, atât de răspândită la noi, s'au întins în populațiunea noastră dela țară și lucrătorii din orașe, tuberculoza și alte boale omoritoare, care seceră viața multor fii ai neamului, ca si-filisul.

În fața acestor grozave primejdii, Biserica noastră, nu poate și nu trebuie să rămână indiferentă; căci e vorba de viața, moralitatea și trăinicia poporului nostru românesc.

Se cuvine deci, ca Sf. Sinod, fără întârziere, să ia cuvenitele măsuri pentru ca prin preoțimea, să facă o cât mai mare propagandă contra acestor flagele, atât de primejdioase, care amenință viața poporului.

Și până acum Biserica n'a rămas nepăsătoare față de această primejdie care amenință pe credincioșii ei, luând măsuri pentru stâr-

pirea patimei beției. Dar, pentru că acum această patimă se ridică cu mai multă furie, din pricina înmulțirii cârciumelor și a fabricilor de spirt, se cuvine ca Biserica să intervie cât mai curând pentru salvarea sănătății și a vieții poporului, căci e o datorie a noastră a tuturor pentru a ne îngriji nu numai de mântuirea sufletului, dar și de sănătatea și de buna stare a poporului nostru românesc.

Sunt de părere ca Sf. Sinod, sesizat de această nenorocire, care amenință poporul românesc și care preocupă pe toți oamenii de bine, care-și dau seama de urmările acestor patimi, ca și pe guvernul țării, să ia cât mai neîntârziat măsurile necesare; altfel, țaria și moralitatea poporului nostru românesc, va scădea și noi vom fi răspunzători.

Să muncim dar fără preget ca Biserica, prin preoțimea ei, să-și facă datoria; altfel, rămânem vino-vați înaintea lui Dumnezeu și a poporului pe care îl păstorum.

La lucru dar, căci datoria ne cheamă.

14 Iunie 1928.

PIMEN

pitolului III din *Protocoloalele Înțelepților Sionului*; pretutindeni seamănă neîncrederea față de conducătorii politici spre a desorienta și exaspera masele conduse; propagă, printr'o literatură desmățată și prin corupție, un materialism trândav și mărginit în care să se seufunde tineretul ce reprezintă nădejdea și cheazăția națiunii.

Gândindu-se la rezultatele acestor sistematice uneltiri care ating, alterează, destramă, nimicesc încet dar sigur toate fibrele trupesti și sufletești ale individului și ale poporului; înțelegând întinderea dezastrului, pregătit sub forma tuturor relelor, savant și perfid răspândite, s'a ridicat un cugetător modern și a caracterizat acțiunea neamului jidovesc ca *fons et origo omnium malorum* (obârșia și începutul tuturor relelor).

Pe când noi, „goimii“, ne mulțumim a trăi de azi pe mâine, neamul lui Iuda, care nu a sângerat în războiu dar s'a îmbogățit din el, atacă cu vioiciune, cu îndrăzneală crescândă, cu ură atavică și perfidie neîntrecută; atacă necontentit toate punctele nevralgice ale națiunilor creștine oboșite de războiu.

Iar noi, noi cedăm mereu. Fiecare zi înseamnă pentru ei o nouă victorie; pentru noi „goimii“, cei priviți ca animale după teoria Talmudului lor, fiecare zi înseamnă o pierdere mai mult, o cădere din vechile drepturi, o rușinoasă abdicare.

Da, rușinoasă. În adevăr, Jidovi-me, sub pretexte hipocrite, a ajuns să impună umilințe pe cari nici nu și le puteau imagina, necum admite, statele creștine din Europa veche; și după ce obțin umilirea creștinilor, apoi o trâmbează *urbi et orbi*, peste toată suprafața globului, prin organul lor „Jüdische Presszentrale Zürich“ pentruca lumea să aflu despre ascensiunea puterii lor și neputința noastră progresivă.

Dau un fapt caracteristic, petrecut în plină oficialitate, în orasul sfintelor și primelor amintiri creștine, unde se păstrează atâtea vestigii din viața apostolilor; un fapt mărunț în sine, din care totuși rezultă cum *Jidanii ne impun jugul legii lor*. Faptul, întâmplat la Roma, se rezumă în câteva cuvinte: pentru ca oficialitatea italiană să se bucure de onoarea (!) de a lua masa cu Jidovul britanic Alfred Mond, a trebuit să mănânce „cușer“ în cetatea-leagăn al creștinismului. Reproduc textul informației, tradusă din limba franceză, luată din *Jüdische Presszentrale Zürich*, No. 495 din 18 Maiu 1928 pag 3, și atrag atenția

Rușinoasă abdicare

Nu poate scăpa cercetării atente următorul fapt.

Națiunile cari au participat la conflagrația mondială dovedesc o îngrijitoare oboșală, stăpânită de convingerea că o pace durabilă trebuie să se întroneze cu orice preț, chiar jertfind din demnitatea națională. De aici izvorește nu numai acel spirit împăciitor, care atinge limitele extreme ale răbdării, dar și aceea îngăduință față de porniri dușmănoase care tocește simțul firesc al apărării și aruncă neamurile oboșite de războiu într'o stare de apatie, ce le poate fi fatală. Sunt amenințate să cadă ușoară pradă energiei intacte ce pândeste, lacomă și răsbunătoare, din ungherele întunericului.

Această energie intactă se ridică zilnic sporită din tabăra națiunii jidovești.

Este intactă, pentru că Jidanii nu au făcut războiu: ei nu au sângerat pentru națiunile care i-au găzduit, ocrotit și îmbogățit în iluzia neghioabă, că acordându-le drepturi civile și politice îi vor asimila. Această energie dușmănoasă se ridică zilnic sporită, pentru că Jidanii cari

nu s'au sacrificat sunt marii profitori ai războiului mondial.

Sunt profitori sub cele mai variate forme, trăgând foloase crescânde sub toate aspectele vieții.

Au acaparat bunuri materiale imense, punând în practică regula stabilită de unul din sângele lor: „Krieg ist ein Riesengeschäft“; prin finanța lor internațională dictează în politica externă dela încheierea tratatelor de pace până în prezent; au ajuns în stăpânirea despotică a unui teritoriu mai mare decât restul Europei, punând mâna de bandiți și ucigași pe Rusia sovietică; fac opinie publică mondială prin presa și agențiile de presă, dominate de finanța lor; frământă proletariatul din toate țările cu idealul fericirii comuniste, ținându-l într'o continuă fierbere antinațională, spre a îngreua consolidarea statelor slăbite de războiu; au câștigat drepturi politice în țările unde încă nu le aveau, putând astfel să le subjuge mai ușor la adăpostul legilor; și-au creat partide politice, întreținute clandestin cu banii lor, spre a le servi ca instrumente oarbe în politica ce alimentează conform ca-

cititorilor asupra cuvintelor subliniate: (I. P. Z.) Roma. „Comitetul Italia-Palestina a dat în seara de 9 Mai un supeu în onoarea lui Sir Alfred Mond, care s'a întors din călătoria sa în Palestina. *La cină, care a fost în mod riguros preparată ritual*¹⁾ spre a permite participarea profesorului Sacerdoti, rabinul Romei și a profesorului Lattes. au fost invitați: S. E. Belluzzo, ministru al Economiei Naționale, Prefectul provinciei și guvernatorul Romei, și erau prezenți și membri comitetului: S. E. de Stefani, fost ministru de finanțe, S. E. Cantalupo fost subsecretar de stat pentru colonii, deputatul Volpe profesor de istorie la Universitatea din Roma, senatorul Ciralo fost președinte al Crucii roșii italiene, deputatul Olivetto și avocatul Sereni.“

¹⁾ Textul francez: „*Au dîner, qui a été rigoureusement rituel pour permettre l'intervention du...*“

Din constatările generale mai sus amintite precum și din cazul mărunț dar caracteristic, petrecut la Roma, un adevăr incontestabil se desprinde: avea perfectă dreptate autorul francez *Gougenot des Mousseaux*, când la 1868 își intitula opera-i clasică „*Le Juif, le Judaïsme et la Judaisation des peuples chrétiens.*“

Occidentul se iudaizează pe ne-simțite printr'o zilnică abdicare in-conștientă față de pretențiile crescânde ale Judaismului, când agresiv când insinuant, dar mereu cuceritor. Față de Apusul, hipnotizat prin formele iudeo-masonice, România cu mintea ei ageră prezintă o superioritate: fiind mult mai conștientă de gravitatea primejdiei, și-a fixat, în ciuda politicianilor jidoviți, o atitudine menită să servească drept model și altor state, amenințate de acelaș pericol.

I. C. CĂTUNEANU.

Impresii pe drum de propagandă

Mociu, Ghiriș 10 Iunie. În comuna fruntașă și sediu de plasă Mociu descinzând, am avut norocirea să întâlnim învățătorimea adunată în cerc cultural, cercuri ce'n țara noastră se țin lanț și cari te naltă și-ți dau nădejdi în ce privește luminarea orizontului și spulberarea întunecului de care neamul nostru de veacuri a fost cuprins. Am schimbat cu dâșii păreri și ne-am apreciat reciproc. Intre cei peste 40 de învățători am observat și vre-o 10 de naționalitate minoritari Unguri, cari surprinși în conversațiile lor, dădeau dovadă de-o deosebită mulțumire față de modul cum au fost tratați la cursurile și examenele de l. rom. din Argeș și de un deosebit respect față de felul cum s'a executat în misiunea sa profesoria dela acele cursuri.

Invitarea de a-i vizita la Șarmaș am primit-o cu plăcere.

În drum spre Mociu am descins și în comuna apropiată, Ghiriș, cu preot tânăr și destul de respectat, om dela care te-ai putea să te aștepti la mai multă înțelegere ce privește datorința-i de păstor față de satul său mic, alimentat de două prăvălii evreiești pe lângă care abia tânjește prăvălioara unui invalid de războiu. Ne-am convins în drumul nostru de propagandă națională, că în județul Cluj se găsesc țărani înțelegători și vrednici de-o soartă mai bună și dacă sunt exploatați

de mai mulți sau mai puțini Jidani, răspunderea o are conducerea vitregă de ieri, ca și cea de astăzi. Să o știe preoțimea română de ambe confesiunile, să o știe dascălimea ei, precum și ceilalți intelectuali români, că vor răspunde și naintea oamenilor și naintea lui Dumnezeu pentru indolența lor ce privește exploatarea nemiloasă a țaranului de către Jidanii satului lor.

Și să o știe Părintele Rusu din Ghiriș că după discuțiunea obiectivă avută între noi doi în casa D-Sale, fanatismul D-Sale pentru persoana căreia se închină, nu-l îndreptățește a-și ieși din sărite și a mă trimite la Jidani ce nu-mi aparțin. Ce-am spus, după informațiile ce și azi le am, e adevărat.

Să presupunem însă, dle Părinte, că informațiile mele nu sunt adevărate, d-ta ai ofensat totuși la locuința d-tale pe un om, care e de bună credință și era de convingerea că-ți spune adevărul.

Apahida 17 Iunie. Comună, care aproape-i curat românească, are 1500 locuitori. Românii sunt împărțiți pe jumătate în gr. ort. și gr. catolici cu 2 preoți și 2 biserici. Unguri încă sunt vre o 10 familii. Evrei asemenea. Aceștia se împart astfel: 2 au prăvălii de băcănie și spirtuoase în comună, 1 bufett la gară, 2 măcelării, 1 pantofărie, 2 foști prăvălieri, acum proprietari peste vre-o 400 jugere de pământ în hotarul Apahidei, unu-i rabin, iar ultimul

sfăt. Frumoasă chivernisire și mai ales frumos viitor te așteaptă pe tine, fruntașă comună românească, Apahida. Cei 3 prăvălieri și 2 măcelari jidovi, înainte, cu timpul veți deveni în curând și voi foști prăvălieri și foști măcelari, încă proprietari peste sutele de jugere ce vă compet. Atunci veți mai putea ține și-un mare rabin și sfeți și veți mai ridica o sinagogă pe lângă cea existentă, care azi sfidează ambele biserici românești prin proporțiile ei. Iar D-Voastră, On. conducători ai comunei Apahida, comitet școlar, frotar comunal, primar, ambii preoți români, cari excelați prin absența totală dela examenul festiv de fine de an (pus anume pe Duminecă) al școlii și copiilor D-Voastră, nu vă dați seama că veți fi chemați să vă dați socoteala de felul, cum v'ați înțeles datoria față de poporul blând și deștept al comunei D-Voastră? Mai ales, D-Voastră, Onorați Părinți Sufletești, nu simțiți nicio remușcare și nu Vă temeți de viitorul ce Vă așteaptă, căci dacă se continuă așa, după ridicarea unei noi sinagogi, un nou rabinar și noi proprietari de pământ, Jidani, credincioșii nu se vor mai putea ține pe ei, vor emigra în alte părți, pe meleaguri mai fericite și astfel Vi se va duce și D-Voastră terenul de sub picioare.

Apahideni, deschideți ochii și ajutați-Vă singuri: Cumpărați dela Români! Nici un ac dela Jidan! Mai bine vă părasească Jidanii, decât să părăsiți voi glia strămoșască.

Cât despre școală, la ale căror examene din întâmplare am asistat, e un punct de lumină. Școala românească, școala de sub conducerea plină de suflet a tânărului Director dl Grossu și colegele sale, e bine.

Înainte, D-le Director, fă lumină, și... la lumină... toate se văd mai bine.

NICOLAE POPA

Profesor la Gimnaziul
Dr. C. Angelescu, Cluj

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

- „Apărarea Națională” — Iași.
- „Libertatea” — Orăștie.
- „Apărarea Națională” — Arad.
- „Svastica Iașului” — Iași.
- „Sentinela” — Focșani.
- „Străjerul” — Brăila.
- „Buzduganul” — Buzău.
- „Carpații” — Ploiești.
- „Chemarea” — Botoșani.
- „Scutul Național” — Chișinău.
- „Pământul Strămoșesc” — Iași.

Pater Olasz și Evreii

Felicităm în cuviosul Părinte al rom. catolicilor din Satu-Mare lup-tătorul curajos, destoinic și clar văzător al Ungurilor ce încep să se deștepte din amețeaua morfinei jidovești. Popor muncitor, dar exaltat în mândria Voastră națională de presa extra-sovinistă a Jidovilor suprapuși, V'a trebuit terorismul criminalului talmudic al lui *Khon Bela* să începeți a vă revizui situația în legătură cu Neamul ales al lui Iuda, trădătorul lui Iisus și trădător în continuitate al credincioșilor săi precum și al tuturor popoarelor de pe glob, neapartinând Neamului ales.

Un premergător al vieții celei noi este fără îndoială luminatul povătuitor de bine, cuviosul Părinte Olasz cu opera sa intitulată: *A mai férfi élet-utja* (Călăuza bărbatului de azi).

Călăuza dă sfaturi practice atât tânărului maghiar cât și societății, și'n deosebi părinților, în ce privește creșterea tineretului. Totul e luminat și bine motivat. E un fel de călăuză de educație între împrejurările insalubrității morale și fizice. Cauza e anturajul jidovesc molipsitor: distrugător în cele materiale și corupător în cele sufletești și morale.

Cartea e plină de exemple practice arătând insalubritățile pas de pas, dela naștere până la mormânt.

Față cu distrugerea și molipsirea prin boli venerice, alcool, presă, literatură de boulevard, cinematograful, teatru, dansuri, modernism, lux, viață

destrăbălată, socialism, francmasonerie ș. a. toate penetrațiuni jidovești, autorul propune tot atâtea măsuri de îndreptare isvorâte din spirit creștinesc.

Indrumă publicul cetitor maghiar să rupă orice legătură cu literatura erotică jidovească modernă scrisă în ungurește și lipsită de orice morală, îmbrățișând și asigurând tot-atunci existența unei literaturi morale creștine.

Sfătuește Partidul Maghiar, să lase chestia evreiască și să nu se mai facă ridicoli prin apărarea ei în cadrul partidului maghiar, ci mai bine apărând creștinii săi contra Jidanilor, să-și facă merit din numele ce-l poartă.

Activitatea Cuziștilor o află salutară și din punct de vedere unguresc și-i dorește o dezvoltare creatoare și de îmbrățișare și a maselor muncitorești, cari o simpatizează în munca ei creatoare și fără spargerii de geamuri.

Cartea Părintelui Olasz, fiind plină de învățături practice atât pentru tineretul adult, cât și pentru publicul mare, în a cărei sarcină cade educațiunea tineretului și fiind și singură în felul său, atrag atențiunea binevoitoare a cetitorilor români cari știu ungurește, în special asupra acestei cărți. De altfel ar merita osteneala să fie tradusă pe românește.

Cluj, la 16 Iunie 1928.

Dr. L. ISAICU

Ingrijitoare stări în jud. Someș

Nu știm pe cine mai interesează soarta județului Someș, de vreme ce repetatele noastre insistențe de a se face rânduială acolo unde cu puțină bunăvoință se putea face, n'au fost ascultate. Ne-am format în cele din urmă convingerea că așa zisele autorități au alte preocupări și că nu le interesează soarta nefericitului popor așezat în jurul vechii cetăți moldovenești. E o notă a vremii în care trăim de a se tolera neajunsurile, iar acei cari din când în când însemnăm faptele, o facem aceasta în tainica credință că poate de undeva va veni salvarea. Până azi n'avem nici un motiv să credem în îndreptarea relilor și spre durerea noastră continuăm a însemna, cum s'ar spune la răboj.

Strâmbul-Băiuțului, comună românească din vechi timpuri.

În vecinătatea munților Maramureșului la poalele Tibleșului, la izvorul râului Lăpuș, din vechi timpuri se pomenește de baia de aur „Băiuț“, azi Strâmbul-Băiuțului, numire luată dela comunele Strâmbu și Băiuț contopite. E o comună cu peste 700 familii a căror principală ocupațiune a fost totdeauna fărâmarea pietrelor în mine, — pietre foarte bogate în aur de cea mai fină calitate, — plumb, aramă, pirit, ș. a. minerale. Mina are o vechime de peste 400 ani și probabil că formarea comunei coincide cu găsirea izvorului de aur.

Din biografia comunei, demn de

reținut pentru scrierea de față, este originea locuitorilor. În vechi hrisoave, risipite azi în mare parte de autoritățile de pe vremuri, se pomenește că la 1814 biserica română a ars până în temelii, iar la 1816 Românii, punând mână dela mână, din al lor, fără sprijinul nimănui, și-au edificat o nouă biserică, altfel singura biserică din întreaga comună până în ziua de azi. O dovadă că Românii pe vremuri au format populația comunei, afară de funcționarii minei cari erau Maghiari. Neavând acești funcționari loc de închinare, prin autoritatea ce le-o conferea titlul de „șefi“, au profitat de faptul că Românii la terminarea bisericii au contractat un împrumut de 1024 florini și s'au oferit să plătească datoria. S'a încheiat învoiala ca în biserica română să poată servi și preotul romano-catolic, pe care au avut grijă să-l aducă și odată cu venirea acestuia se inaugurează o nouă eră în viața Românilor de acolo.

Maghiarizarea populației românești.

Preotul rom.-cat., încurajat de administrație și funcționarii minei, cari pe vremuri, cași azi, erau atotputernici și dispuneau de soarta muncitorilor, șicanează persistent pe preotul român și pe toți aceia cari nu-și plecau genunchii. Muncitorimii, — se scrie într'un raport — i se cere să poseadă limba maghiară pentru a se putea înțelege cu funcționarii întreprinderii Statului, dela cunoașterea limbii fiind în funcție leafa și toate celelalte apuramente. Sistemul vestitelor grădini de copii, se înființează în două părți a comunei, cu edificiul mari și încăpătoare. Tineretele vârstare ale Românilor sunt trecute prin aceste purgatorii, unde după stagiul de 2—3 ani ies cunoscând bineșor limba și fragmente din istoria țării făurite de Árpád. Perfecționarea se continuă în scoalele primare de Stat cu 4 învățători unguri din vârful picioarelor până în creștet, cari poartă o deosebită grijă împlinirii misiunii de maghiarizare. Schimbarea numelui de Câmpianu în Mezei, și altele asemenea se face cu multă ușurință pe lângă adausul că capul familiei, muncitor în mină, este ridicat la rangul de „muncitor cl. I“ și prin urmare și un adaus la retribuțiune. Funcționarii întreprinderilor, cari nu puteau fi decât din neam de unguri sau jidani, veghează cu stăruință la realizarea procesului de maghiarizare. Rezultatul: după puțin lipsă din 100 ani de continuă

hărțuială pentru înstrăinarea elementului român, la unirea Ardealului cu patria-mamă, în această comună, bande de săcui găesc adăpost și peste două luni țin piept armatei române care aducea solia liberatoare. Ungurii cunoscând rezistența Românilor pentru a fi siguri la reușita maghiarizării, au împetrișat comuna cu Maghiari habotnici încercați și cari azi formează o clică de dușmani permanenți ai Statului nostru. Norocul că acești Unguri și azi formează o infimă minoritate, altfel poate le-ar mai veni gustul să-și măsoare puterile cu autoritățile noastre.

Ce trebuiau să facă autoritățile românești.

Preluând Statul minele trebuia să introducă o administrație românească. în primul rând cu funcționari români înțelegători ai situației. Trebuia să trimită învățători români, atât pentru școlile cât și pentru grădinile de copii, având în vedere că Românii locuiesc această comună într'o majoritate față de care numărul Ungurilor de origină dispăre. Nu sunt familii de Unguri muncitori nici chiar 2%. Trebuiau apoi să ocrotească și ajute pe preotul român în mod demn fiindcă preotul în această comună de muncitori n'are niciun câștig lateral.

Ce au făcut autoritățile noastre.

Dintr'u început o spunem că n'au făcut nimic din aceea ce trebuiau să facă. Conducerea minelor Ministerul Industriei și Comerțului, spre rușinea conducătorilor acestui departament, au lăsat o exclusiv în grija Ungurilor și a Jidanilor cari gospodăresc așa de bine această imensă avere națională încât se lucrează cu deficit însemnat. În schimb și cei mai mici funcționari, cum li se zice „Suboficanți“ își au câte 2—3 perechi de case elegante. Toată clică din conducere, incluziv cei mai mici slujbași, *nu posed limba română.* Pe aceștia legea, recte Ministerul, nu-i obligă să o cunoască și li se admite să ciorovăiască și azi în limba lui Arpad; fac impresia a se afla într'o întreprindere condusă de contele Apponyi, cunoscutul călău depe vremuri al școlilor române din Ardeal. În mod evident acești iluștri funcționari ai Statului Român n'au niciun interes să sprijine întreprinderile Statului atunci când concediul și-l petrec dincolo de granițele țării. Bunăoară ampoi Statului Géza Hanik (fost pe vremuri șeful socialiștilor din acea localitate și probabil că și azi își menține șefia) își

revede cu drag rudenile din jurul Balatonului și din Budapesta.

Problema școlară a fost rezolvită într'un mod care ne umilește să o descriem. Ambele edificii a grădinilor de copii au un aspect cași cum ar fi scăpat dintr'un grav cataclism. Ele sunt închise și ruinate, din cauza neingrijirii la timp, azi nu se mai pot reface decât cu însemnate cheltueli. Dna Maria Pașca, unica învățătoare de grădină de copii, ține cursurile într'o odaie din locuința sa proprie; odaie scundă, întunecoasă și nesănătoasă. Locuind la o extremitate a comunei, are foarte puțini elevi așa că putem spune că învățământul acesta se reduce, pe lângă toată năzuința dnei Pașca, la zero.

Școala primară cu 4 învățători este divizată: 2 inv. la secția română și 2 la cea maghiară. Nici că se putea aduce o mai mare ofensă elementului român din această comună. Să se creieze secția maghiară cu doi învățători (între cari și creștinul Géza Hanik!) pentru copiii funcționarilor, singurii Unguri și cari sunt într'un număr, precum am arătat, neînsemnat față de Români.

Pentru această bună gospodărie școlară Revizorul județului Someș merită o deosebită laudă (din partea Ungurilor bine înțeles). Domnul revizor Ioan Moldovan n'a avut de la cine să audă că colegul Dsale dela Satu-Mare dl Dariu Pop a desființat secția maghiară din comuna Capnic, comună care a urmat paralel aceeaș soartă cu Strâmbu-Băiuțului.

Cu tot regretul dar nu ne putem abține de a însemna că Revizorul școlar al jud. Someș nu-și pricepe de loc atribuțiunile sau cel puțin nu vrea să le înțeleagă. De unde a scos necesitatea să se plătească din bugetul Statului 2 învățători unguri pentru un neînsemnat număr de copii maghiari și să ocupe sălile trebuincioase Românilor? Ori crede dl Moldovan că e necesar ca și mai departe copiii de origină română să continue a se educa după indicațiile vechilor ordine ale lui Apponyi? Domnul ministru dr. Angelescu, care a dat nenumărate dovezi de a fi bun gospodar în treburile școlare, avem nădejdea că va îndrepta această stare care nu trebuie să se mai prelungească. Altfel truda dsale este zadarnică.

Tot astfel dacă 8 ani de zile nu s'au găsit fondurile necesare pentru repararea edificiilor școlilor din această comună, cari se află într'o stare mai mult decât jalnică, nu știm cui să o atribuim. Revizorul Dej

desigur are o bună parte din vină. Zidurile amenință din toate părțile cu surparea — un zid desprins chiar a strivit anul trecut un elev care a scăpat grație imediatei intervenții. Pe lângă toată bunăvoința directorului dl Aurel Ghergheli, noi ne-am convins că, n'are cu ce le repara când contribuția comunei nu acopere nici chiar cheltuelile cu încălzitul.

În comuna Strâmbu, unicul post de învățător la 230 familii de Români, devenind vacant, revizorul Dej a numit pe Unguroaica Maria Kovács. O dovadă în plus de grija ce se poartă elementului român. N'am făcut mulți pași dela calea desemnată de asupritorii de tristă amintire.

Dărnicia autorităților...

Pe cât de neînțelegătoare sunt autoritățile cu nevoile, pe atât sunt de darnice. În ciuda protestelor preotului dl Nicolae Nechita, ale primarului dl Bela Bulbuc (Român trecut prin școala vremilor, notăm azi bun Român), ale dl A. Ghergheli, singurii intelectuali români de altfel, *Administrația financiară Dej a înzeștriat comuna Strâmbu cu a cincina crâsmă,* dăruind brevetul patriotului Mendel Taub, grație — se spune — stăruințelor funcționarului dl Fetke. Iar șeful întreprinderilor Statului din această localitate dl inginer I. Iakusik admite, ca neînsemnatul salar ce-l primesc muncitorii, să se treacă din casierie în baza unui tablou deadreptul în teigheaua unsuroasă alui Mendel Taub și consorții. Precum se vede între crâsmarii spoliatori și șeful întreprinderilor Statului — să ni se ierte expresia — există o dulce armonie și toată lumea tace chitic. Se bea mult, strașnic de mult. Pentruca Mendel să aibă lista mare, are ceseiunea de a trece și contul femeilor cari ajută la sporirea consumului în absența bărbaților duși la lucru.

* * *

În timp ce femeile sporesc lista lui Mendel, bărbații în munți, prin tuneluri lungi de kilometri, ciccînd de zor cu putere în sfredel, își cântă cântecele de jale. De sus prin stâncă și multele tunele supra-puse curg șiroaie de apă, jos belși pretutindeni, pământul argilos, frământat continu, se leagă de unicele încălzăminte: opinci cu obiele din pânză de cânepă — atmosfera este încărcată cu vapori și înădușitoare; opațul cu carbit, nelipsit dela niciun miner, răspândește o lumină jalnică, e prevestitoarea tuberculozei care își face loc în corpul nenorocii.

La ieșirea din mină, după ce am urcat mai multe scări suind în cel mai de sus tunel, — tot dealul e tuneluri — în drumul nostru, un nenorocit pe o scară ne aține calea. La văzul „șefului“ — un mic slujbaş — care ne însoțea, coboară și trage scara la o parte când se trezește că-i cade un maldăr de pietre și pământ peste cap și umeri. Un moment se sperie, simte loviturile și

își caută cu îngrijire prin păr dacă curge sânge. Nu-i nimic, el e învățat cu asemenea nimicuri. Își adună legătura de sfredel, ciocane și cu opaițul în mână dreaptă se afundă în tunel. fericit că n'a fost strivit, lucru ce se putea întâmpla foarte ușor și de care a fost ferit de Acel care ne ferește pe toți de nenorociri. Era om căsătorit cu 5 copii !

AT. MOTOGNA

Oglinda partidului național țărănesc

Pentru ca opinia publică românească să afle care este adevăratul suflet al așa zisului partid național-țărănesc, care nu se poate îngriji de soarta națiunii, compusă 80,0% din țărani, când ocrotește pe dușmanii neimpăcați și ucigașii prin alcool ai țărănilor noștri, când ocrotește pe Jidani, publicăm mai jos un manifest tipărit la Cernăuți, în preajma alegerilor comunale din 1925, care manifest pentru orice om de bună credință desvăluie toată ipocrizia și lipsa de patriotism a frunțașilor partidului, ce minte țara zicându-și național-țărănesc.

Citiți și vă desmeticiți :

„Fii ai lui Izrael

„Alegerile pentru comună se apropie. Fiți vigilenți, ochiul să vă fie viu și fără cruțare (Raschi, Esod. 14)

„Guvernul liberal al lui Brătianu voește să extermină neamul evreesc. Brătianu întreține și patronează din umbră bandele de huligani. Copiii noștri nu mai au dreptul să urmeze la școli. Fiii noștri sunt bătuți ziua în amiaza mare, până la sânge, iar unii au fost chiar omorâți. Sinagogile noastre sunt devastate și distruse iar odoarele sfinte ce nu pot fi atinse decât de rabini, sunt călcate în picioare și distruse de bandele liberale.

„Brătianu este criminalul nostru. Brătianu a tras sabia contra noastră, dar de aceeaș sabie va muri.

„Fii ai poporului ales.

„Marele Consiliu al U. E. R. precum și marea Lojă etc., întrunite în ziua de 4 Februarie, a hotărât ca toți Evreii să dea voturile lor acelor *partide cari vor susține drepturile Evreilor încălcate de Români.*

„Nu vă lăsați deci înfricoșați de amenințările criminalilor de liberali și votați numai lista pe care sunt trecuți marii oameni de stat și *protectori ai noștri în frunte cu Dnii: Nicolae Iorga, Maniu, Stere, Doctor Lupu, Vaida-Vvedod, Mihălache.*

„Poporul ales și cel mai vechiu al lui Israel nu a fost și nu va fi niciodată învins, iar cei care vor încerca să se atingă numai de noi, îi vom distruge fără cruțare și fără milă.

Marea Lojă și Supremul Consiliu al României“.

Față de asemenea documente, față de faptele zilnic petrecute de tovarășia național-țărănistă cu Jidani în politica țării, întrebăm pe adevărații Români: până când vor mai asculta la torentele de vorbe goale, debitate în întruniri publice, numai și numai pentru ca tovarășii Jidanilor să pună mâna pe putere?

Înfrățirea Românească

Răboaie dureroase. Constatări îmbucurătoare

Cotidianele de tiraj, cari nu sunt înhămate slugarnic la puvoiu finanței internaționale jidovești, apoi toată lumea demnă și responsabilă, martoră oculară a ultimelor evenimente politice și care nu așteaptă niciun oștir de ros dela politicianii răscopți de putregiunea măsăladului vremii, se întreabă mirate: ce poate fi cauza deraierii mintale de a încheia alianțe incompatibile și periculoase, care poate fi moto-

rul nebuniei maniace de acțiune în tulbure și criminal al partidului așa zis național țărănesc dela existența lui încoace, dar cu deosebire, cu ocaziunea circumciselor adunări de răsturnare a guvernului actual de sabăsgoimi, poreclit și acesta, național dar liberal.

Și cum nu, când cu revolta s'au convins că cel puțin un sfert din conducătorii oculți ai acestui partid și din asistența gălăgioaselor hai-

manale internaționale de hămeșiți hienici, metamorfozați când în colectanți furibunzi ai „rezistenței cetățenești“, când în pioneri acerbi ai disordinelor și luptei de clasă augmentate de patronii oculți ai băncilor jidovești — poartă nume de cea mai clară expresie neoromânească, de cetățeni postversalici.

Din această imensă ciurdă, a zecilor de mii, prezenți, la toate acțiunile național țărăniste, fie cu sulupi încârlionțați până după urechi, cu caftane soioase și cu trena murdară pe pământ, fie deghizați și rași englezește, în limuzine de milioane, spicuesc spre eternizarea degradării politicianismului, numai inifimul număr al acelor, cari nu și-au devorat încă scârboasele porecle, impuse cu sila prin legi, ca să se vadă cine sunt entuziasmații și fervenții aderenți și martiri ai stângei, D-lui Maniu.

Antologia fără sfârșit nu e vreo fantazie bolnăvicioasă și plină de ură, ci o copiere fidelă din oficiosele și semioficioasele partidului, și din alte cotidiene, sau gazete, precum urmează:

Bela Robinsohn, Perlzweig Carol, Leon Rotenberg, Moissă Schweitzer, Iacob Schein, Salomon Gabel, Riva Fischman, Șimon Lampet, Salomon Schein, Osias Melik, Bernat Lebli, Avrum Fuks, Ianku Leibovits, Abel Rapaport, Iacob Nathan, Gelehrter, Epoiim Steinberg, Iancu Herschkovits, Kain Raiter, Samu Hornstein, Moritz Nürnberg, Abeles Zipstein, Haim Kraft, Aureliu Weisz, Polonyi, St. Venor, David Avramescu, Josef Schwartz, G. Lajus, Mozes Engländer, S. Baluansky, Epoiim Saraga, Moșkovits, Gedale Gewürtz, I. Kleinberg, Ionel Bauer, Braunstein, Honigman, Harfanos Pinkelovits, Avram Löwenstein, Gidali Pikeles, Blank, Peretz, Abeles Ungar, Haimovits, Rosenzweig Marmorosch . . .

dar e păcat să mai consum hârtia scumpă și afirm nici nu ar fi de ajuns coloanele „Infrățirii Românești“ depe un an, ca să-i poți înșira pe toți. Acentuez însă, că mulți din cei înșirați, sunt membrii marcanti în conducerea partidului național țărănesc.

Trebue să mai fie amintiți însă, cei zămisliți din fructul dragostei de o clipă cu vreun fiu sau fică a „neamului ales“, toți în slujba partidului național-țărănesc, toți oaspeți vechi și perpetui ai beciurilor siguranței, arhicunoscuți de sfinți ai internaționalei moscovite.

Desvelită fiind deci incontestabil compoziția „coșer“ a Excelențelor componente și cu deosebire mecenate din așa zisul partid național țărănesc, se clarifică automat și enigma, de ce în afară de statul major și neamurile sale — din care fiecare mucalit a ochit cel puțin o prefectură — și de advocații cu

clientela jidovească, nu mai găsești nici cu lampa lui Diogene, vreun intelectual, măestru, comerciant, gospodar, industriaș, sau țaran cu judecată nealterată, înhămat la mreaja politicii distructive, internaționale și de pricopseală a reinviatului partid într'u Moisa și Marx, de sub șefia simandicoasă a D-lui Maniu.

Concomitent, se ridică și vâlul depe secretul politicii înalte, a Conducătorilor Responsabili în fața istoriei de soarta acestei țări și apare sensul adevărat al realității, dece acest partid, cu toate că are totalitatea acestor masse, complicate și întovărășite cu muncitorimea internațională la spate, nu a putut în trecut, nu va putea prelua nici în viitor și niciodată cârma țării în mâni.

Căci oricum, pentru Factorii Hotărâtori, trebuie să tragă mai greu în cumpănă sufletul aristocratic și conservativ al țaranului și gospodarului nemăslăduit român, decât cumulusul voinții tuturor Jidanilor din lume; trebuie să valoreze mai mult strigătul disperat de alarmă al comerciantului, meseriașului și industriașului român, decât toate protestele ticăloase ale avortonilor tuturor neamurilor; trebuie să aibă mai puternic ecou, manifestarea și crezul românesc și creștinesc al intelectualilor neporniți pe prăpăstiile galimatiasului criminal politic, decât toate stărpiturile jidovești și exponenții jidoviți ai vremii. Altmintrelea saltul mortal de prăbușire în haosul comunismului bestial, în iadul torturilor de răsbunare a molohului jidovesc, în care ne așteaptă ca și pe Ruși, o viață de sclavi netrebniți și de iloți supuși la chinuri de sisyph, ar fi un fapt împlinit, sub ochii acelora, cari ar fi avut nefericirea, să mai vază lumina zilei.

Instinctiv, în fața rânjetului amenințător a acestui pericol încă ne-

delăturat, toți cei conștii și cinstiți, cari au de pierdut virginitate, morală și credință, părinți, soție și copii, ban, diplome, sau pământ cu oasele strămoșilor lor, la sunetul goarnei studentești de alarmă și-au întins mâna și sărind în ajutorul celor cari conduc destinele acestei țări, s'au înregimentat în oastea invincibilă a L. A. N. C., care vrea binele tuturor oamenilor croiți după chipul și asemănarea lui D-zeu, moarte și prăpăd tuturor bestiilor, lepădate din cloacele infecte ale Satanei.

Sub scutul de granit al acestei forțe reale și fanatice, țara va fi a noastră, va rămâne pururea în mâna acelora cari o susțin și știu să moară pentru ea, și niciodată, chiar în infinitul mileniilor nu va ajunge marfă de tarabă, în mâna precupeților și samsarilor de lozinci internaționale, teren de răsvrătire a ordinii lumești și preceptelor D zeești, nu va succomba în ghiarele bestiei jidovești, idolatrizată la nebunie de declasații satelor și golani mahalalelor, toți leneși și alcoolizați premeditat și fără remediu de îndreptare, de sub conducerea ilustră a Jidanilor și jidoviților Domni:

Marmorosch, Maniu, Mihalache, Blank.

Și cum vremea aceasta, se apropie cu pași gigantiți ca dela un capăt la celălalt al țării, să bată numai inimi românești și creștinești, de geaba orice încercare, protipendiști ai Moscovei, de sub dărâmurile turnului babilonic al Jidanilor Marx și Lenin va răsări peste râuri de sânge și ecatombe de satane, soarele cinstei, dreptății și umanității creștinești, va încolți sănătatea, bunăstarea și fericirea, revărsându-se din belșug asupra fiecărui pământean vrednic de strălucirea măreață a acelor zile, în eternitatea existenței țării românești.

SORIN SÂNZĂIAN.

Acelaș glas din tânăra generație

Desarmarea noastră

Veacul al XX-lea este veacul preferențelor mai de seamă a omenirii, este poate cea mai marcantă epocă de evoluție și progres ce-a văzut și va vedea umanitatea. Dar progresul aduce și unele dezavantajii, căci el contribuie în mare parte, deși indirect, la înfăptuirea rafineriilor perverșității omenești.

Artele, științele, literatura, filozo-

fia, s'au perfecționat și au evoluat sub auspiciile oamenilor de geniu.

Alături de atâtea perfecționări au progresat uimitor politica, diplomația și arta războiului.

Sunt mari chestii de predominare și preocupare a spiritelor epocii contemporane, interesate în atâtea și atâtea frământări etemere cari târâsc în urmă-le victime și numeroase jertfe.

lată: revizuirea tratatelor, pro-

cesul optanților, propaganda iredentistă alui Rothermere, războiul civil chinez, conflictul italo-jugoslav, diferendul polono-lituan, înarmările clandestine ale Ungariei, pregătirile războinice ale Rusiei; atâtea și ne-numărate alte chestiuni ce nu trebuie neglijate și cari trebuie să ne preocupe și să ne intereseze în primul rând, de unele din ele depinzând viitorul nostru în ființa unui Stat național puternic consolidat, cu mari și multiple aspirațiuni, dar care neglijează prezentul.

Se vorbește mai ales despre războiu și suprimarea lui.

Desarmarea generală prevede desființarea armatelor, distrugerea uzinelor producătoare de armamente și munițiuni, anihilarea oricăror posibilități de înarmări și pregătiri războinice — prin aceasta tinzându-se la eternizarea păcii.

Alții prevăd suprimarea războaielor în Ligile de Pace, în Statele unite internaționale, Imperiul Creștin Universal, Comunism, etc. toate tinzând spre acelaș scop, spre acelaș ideal milenar al omenirii, care este *pacea*.

Asupra menținerii ei și-a nimicității războaielor se fac atâtea și atâtea conferințe internaționale, asociații pacifiste în mai toate țările civilizate, se scriu articole și ne-numărate broșuri, se umple biblioteci întregi cu volume tratând aceste chestiuni, se înfăptuiesc convenții umanitare, altruiste și pacifiste.

Se speră mult, se nădăjduiește mereu, dar numai atât.

Se înșală crud cei ce cred în posibilitatea acestor realizări, acum. Idei sublime, ideale milenare, umanitarism perfect, altruism impecabil — dar simple utopii ce nu pot fi urmărite decât de cumpliti visători, de cei cari nu știu ce-i nisipul sufletului uman, pe care încearcă a-și clădi temple menite Păcii Eterne.

Ne întrebăm și noi, după cum e și logic: Cum oare am putea desarma în toiul atâtor conflicte și diferende amenințătoare? Putem rămâne nepăsători la înarmările ce se fac în juru-ne, acum când furtuni amenință dinspre răsărit; putem noi oare desarma bazați numai pe simplele asigurări și convenții semnate de politicieni fără caracter, de diplomați cinici și lași?

Dar acest pas ar fi prăvălirea în prăpastie, căci totul prevestește momentul deslănțuirii unui cumplit uragan, a unui groaznic măcel ce va sfâșia milioane de trupuri, scaldând în sânge pământul statelor

slabe și încredute în hârtuliile și tratatele diplomatice!

Toate nimicurile de azi vor fi faptele grave de mai târziu ce vor spulbera națiunile și ne vor amenința în ființa noastră ca Stat și liberă națiune.

E imperativul categoric și fatal care ne spune că trebuie să ne pregătim mereu și să fim oricând gata!

N'avem aproape nimic — nici aviație, nici marină, iar cât despre un serviciu al gazelor, nici pome-neală. Ne avem numai pe noi, numai propriile noastre forțe și mijloace, brațele și baionetele, căci Dumnezeu e departe, iar la ajutorul Său nu pot spera cei cari zilnic îl hulesc și uneltesc contra voinții Sale!

„N'avem oști, dară iubirea de mo-
[sie e un zid“

„Care nu se înspăimântă de-a ta
[faimă, Baiazid!“

Dar noi, suntem sături! Prea multe am îndurat, prea multe suferințe și umiliri ne-au brăzdat milenii întregi! Am suferit destul torturile călăilor venetici, am orbit și-am lăncezit prea mult în temnițele atâtor hoarde ce s'au scurs veacuri de-arândul peste trupul nefericitei noastre Patrii!

Vrem lumină, viață, libertate!

Am stat destul în ploile degioante și în ninsoarea schijelor, am asurzit în concertul bombelor și bubuitul tunurilor dușmane!

Acum vrem pace — dar în libertate!

Căci am văzut cine ne sunt prietenii, am văzut iubirea și dragostea ce-o împărtășesc cu noi — atunci când îi ghiftuim cu miliarde și le dăm țara 'n exploatare!, pentruca în urmă să ne întoarcă spatele, să ne insulte și să ne lovească!

Deschideți istoria neamului nostru și veți vedea pagini scrise cu sânge, sunt pagini de restriște și groază, înscrise de veacurile ce-au smuls viața atâtor generații.

În marea carte a istoriei sălășluiesc umilințele și durerile noastre, așezate alături de paginile strălucinde în nepieritoare glorie — întunecate de decadența urmașilor și făcute uitate de dușmanii înfrânți!

Dar, de va fi nevoie — vom scrie încă alte multe pagini; dar va fi vai și amar de contrarii noștri!...

Nu vom dezarma cu niciun chip orice ar fi, chiar de-ar dezarma lumea!

Nu putem comite asemenea crimă, căci noi nu ne avem decât numai pe noi, tot sprijinul stă în noi și în puterea noastră de afirmare și rezistență!

A sta impasabili ar fi o cumplită sminteală!

Când vedem intrigile mârșave și crase ale politicianilor ce se latră și se sfârtică pentru ocuparea și preluarea puterii, nu putem decât să ne îngrijorăm și să veghem, căci ei, politicianii, sunt prea aprinși în horă și prea pătimiși în joc spre a mai veghea asupra țării! Dar va sosi momentul în care realitatea le va suci grumazii, așezați în ștreangurile dușmanilor ce ne vor subjugă!

Vom vedea, atunci când va fi să dezarmăm, în momentul în care ultima armă va răsună căzând jertfă pe altarul Păcii, numai atunci vor răsări la granițele noastre armatele ce nu vor pieri niciodată, ele vor trece în goană peste trupul ostent al națiunii noastre zdrobite! Va fi momentul crâșnirii dinților și-a morții eterne, căci ei ne vor lua dreptul la viață și ne vor înăbuși sub genunchii grei ai batatioanelor năpustite asupra-ne și cari n'au dezarmat!

Nu uitați: dușmanii stau la pândă, ascunși, dar gata.

Dar nu, noi nu vom dezarma nicidecum, căci suntem conștienți de datoria noastră aici și de rolul nostru de sentinelă a latinității în răsrît!

Noi nu mai vrem să fim svânturați și spulberați în toate părțile! Ne-am unit, vrem să fim mereu uniți, să formăm o mare națiune care să poarte cu fală numele de „urmași ai Romei“, înscris pe aripile de bronz ale aquilelor biruitoare!

Visele utopiștilor trebuie să se spulbere în mințile noastre, a bunilor patrioți. Voi, cei conștienți, voi vă veți apăra moșia și avutul, veți păstra glia sfintei Patrii moștenite dela marelui cuceritor ai lumii!

Iar noi, cei tineri, chemați a ne păzi țara, o vom apăra și nu vom ceda nicio palmă din trupul ei, de ar fi să pierim cu toții!

Vom pieri, dar vom pieri cu armele 'n mâini!

Așa să ne ajute Dumnezeu!

*Un băiat din clasa VI gimnazială
din această parte a țării, sărăcituț
de Jidani și de politicieni.*

Cine sunt Românii necinstiți și înstrăinați cari ajută pe Jidanul Tischler

Publicăm mai jos o scrisoare trimisă la redacția revistei noastre, din partea unui grup de muncitori din comuna Răchițele (jud. Cluj.)

Numărul celor ce se conving de primejdia evreiască crește din zi în zi, iar încrederea în adevărații îndrumători ai destinului acestei țări devine tot mai accentuată.

Laudă muncitorilor din Răchițele, cari au avut curajul să-și ridice glasul în contra asupritorilor lor și al întregului neam și au știut să se grupeze în jurul oamenilor, cari cu adevărat le vreau binele.

Domnule Director!

Aflând dela diferiți cunoscuți ai noștri și dela Procesul Moșilor, că sunteți unul dintre cei mai mari apărători ai Națiunii Române, apărându-o contra elementului jidovesc.

Vă rugăm călduros, în numele muncitorilor, să ne luați apărarea și să cereți îndreptarea relex care ne bântue, rugându-Vă totodată să primiți mulțămirile muncitorilor din Răchițele.

Cine sunt Românii necinstiți și înstrăinați cari ajută pe Jidanul Tischler.

Prin anul 1923 starea locuitorilor

din comuna noastră a fost început să se îmbunătățească, atât pe terenul economic cât și pe terenul cultural, prin faptul că am avut în fruntea comunei pe vrednicul primar Șuşman, care timp de patru ani a condus interesele comunei, cu mare pricepere, luminând sătenii asupra pericolului, care este pus de Jidani, în mijlocul nostru, prin becurile otrăvite, și îndemnând și muncind pentru stărpirea crâșmelor din comună. Făcând totodată pașii, necesari pe la toate autoritățile agrare, numai cu vrednicia lui are astăzi comuna noastră 6000 jugere pădure și pășune.

Dar vorba Românului: după bine, să te aștepti și la rău, ceea ce s'a întâmplat și în comuna noastră, unde toate mergeau bine și azi toate s'au schimbat în rău. Lucrurile au mers bine patru ani de-arândul, cu toate că și în timpul acela a avut Șuşman de suferit dela o seamă de neromâni necinstiți, cari erau atunci în serviciul lui Fischer și Tischler, precum sunt și azi.

Precum trăiesc în munți capre și lupi fioroși, tot așa sunt și între oameni, oameni cu apucături rele și cruzi în fapte mârșave. Iată cine sunt Românii necinstiți și înstrăinați,

iată cine sunt coadele de topor, în serviciul jupânului Tischler, cari neromâni storc toată vloga bieților muncitori, care muncesc din zorii zilei până în noapte fără alimentație, căci hrana lor este, coaja uscată și cartoful. Acești neromâni sunt antreprenorii *Abrudan Todor, Purcel Nuțu și Abrudan Petre*, toți frați (cauza că pronumele nu le consună este, că aceasta este o familie bastardă). Această familie a știut să-și servească stăpânii chiar în momentele grele prin care au trecut locuitorii comunei Răchițele la anul 1923, sub baionetele jandarmilor când primarul Șuşman a fost pus în temniță, numai și numai la minciunile lor. Această familie a ajutat pe Jidanul Fischer la 1923, de a torturat pe mai mulți locuitori din Răchițele; această familie a lucrat în tot timpul contra intereselor comunei noastre; această familie fiind ajutată de Jidani, a prostit mințile oamenilor dându-le beuturi otrăvite de Jidani, mințindu-le câte minciuni toate. Această familie a corupt orice legătură dintre om și om, care ar fi visat curățirea munților de Jidani.

Șuşman a muncit să facă cooperativă în comună, a muncit să facă o uzină de cherestea pentru săteni, nu i-a reușit, tot din vina și nepriecerea familiei jidovite de mai sus, care s'a vândut pentru aurul scripitor, la Jidani, pentru ca ei să rupă orice unire și orice legătură bună dintre locuitorii comunei noastre.

După cum este zisa: lucră, că la urmă capeți plata, așa au făcut și acești Români necinstiți și înstrăinați. După ce Jidanii au văzut că slugile lor credincioase au lucrat pe placul lor și că au stricat orice progres bun din comună; după ce Jidanii au văzut că acești înstrăinați au adus lumea la demagogie, până ce nu mai ascultă de sfaturile înțelepte ale primarului Șuşman, au căutat să-și mulțumească slugile credincioase.

Se știe că Vampirii Moșilor exploatează anual circa opt sute jugere pădure, cari păduri nu sunt ale lor, ci le fură ca și cum fură hoții. Aceste păduri după lege și după drept sunt ale Moșilor. La aceste exploatari care sunt în mâna Vampirilor, trebuie să fie brațul neobosit al Românilor, care brațe lucrează la exploatarea din fundul munților și până la punerea în vagon pentru export.

Aceste opt sute de jugere de pădure, care se culcă la pământ an de an, sunt date în mâna Românilor necinstiți și înstrăinați, în întreprindere, pe un preț destul de bagatel, cu scopul ca din aceste

întreprinderi să-și aibă plata dela stăpânii, pe care i-au servit cu credință.

Acești Români necinstiți și înstrăinați au ruinat și locuitorii comunelor din jur, care lucrau la exploatarea pădurilor, prin faptul că nu le da prețul convenit, ci le da un preț mic și bieții oameni nu puteau să-și câștige existența familiei. Dar ce să facă bietul om ajuns în robie economică. Dar tot n'au fost așa tare bajocorii muncitorii, atâta timp cât Șuşman a fost în fruntea comunei. Dar de când Șuşman și-a dat dimisia din postul de primar, noi muncitorii de toate zilele, am ajuns azi robi și sclavi la Jidanul Tischler și la antreprenorii lui.

Pentru a cunoaște pe deplin pe acești Români înstrăinați și necinstiți, care au acaparat toată vloga bieților muncitori, vom arăta o diferență din trecut față de prezent. Și anume: în anul trecut aveam un lucrător, adevărat un muncitor de pădure, plata zilnică dela 150 lei până la 200 lei, lucrând dela patru ore dimineața până la opt ore seara, așa că un muncitor lucram în săptămână 5 zile și câștigam în total circa 800 lei, care sumă o împărțeam, pentru întreținerea familiei. Unui muncitor îi este necesar pe fiecare săptămână: 30 kg. făină de pâine à 12 lei (din magazia lui Tischler, unde femeile muncitorilor aleargă în fiecare Vineri, la depărtări de 7—8 kilometri), ceea ce ar face 360 lei; 2 kg. slănină la săptămână socotită à 60 lei per kg., în total 120 lei; unde mai sunt 2 kg. brânză à 40 lei, total 80 lei. Din aceste un kg. brânză și un kg. slănină o duce muncitorul pe cinci zile de hrană în pădure, iar restul rămâne la familie acasă pentru întreținere. Adunate la oaltă ar face în total: plata săptămânală ar fi de lei 800, întreținerea familiei și a muncitorului ar fi lei 560, așa că mai rămâne un rest de 240 lei.

Unde este acuma îmbrăcămintea alor 7—8 copilași; unde este sarea, unde este tutunul, unde este încălțăminte întregii familii; se pot procura cu restul de 240 lei? și aceasta ar fi numai atunci, dacă nu mai este o sărbătoare; urde sunt atribuțiunile către stat și comună.

Dar atunci tot a mai fost cum a fost; cu plata care o primeam din mâna Jidanilor și a antreprenorilor lor, mai trăiam cu cât amar cu tot. Dar să arătăm situația de azi, unde am ajuns noi muncitorii, conduși de servii Jidanilor care sunt antreprenori.

Astăzi are un muncitor dela 80 lei la 130 lei pe zi, așa că într'o săp-

tămână lucrând cinci zile ar face cam 550 lei, iar pentru 30 kg. făină de pâine à 15 lei ar trebui 450 lei, așa că mai rămâne un rest de 100 lei.

Unde-i acum slănină pentru hrana muncitorului și unde întreținerea familiei. Oare le putem obține cu una sută lei, pe lângă că plata nu ne-o face numai la 2 sau 5 luni. Iată Domnilor unde am ajuns noi muncitorii. *Azi suntem despoiați de toate, copiii noștri au ajuns în halul Țiganilor și noi ca mâne vom fi cei mai de frunte cerșitori, în țara noastră bogată și plină de comori.*

Pe câtă vreme Jidanii câștigă milioane și milioane din munca noastră și din pădurile noastre, ajutați de Români înstrăinați și necinstiți, cari s'au vândut lor.

Acești antreprenori câștigă din munca noastră și din chinul muncitorului care lucră 18 ore pe zi, milioane și sute de mii cu care banii cumpără crâșme și imobile și sunt încărcăți de pradă.

Iar bieții muncitori, care lucrăm după cum a lucrat Faraon la piramide, la fiecare răfuială rămânem datori cu mii de lei, ori când se întâmplă să căpătăm bani, primim câte 5 lei ori mult până la 100 lei.

Starea noastră a muncitorilor este azi atât de rea încât ne gândim, că, cum poate Dumnezeu suferi așa oameni ca antreprenorii Jidanilor cari ne-au pregătit și ne-au adus mizeria cea mai îngrozitoare. Acești înstrăinați cari au făcut atâta rău în viața muncitorilor și au stricat interesele comunei noastre, ne-au mințit câte minciuni toate, numai ca noi muncitorii să nu ascultăm și să nu stăm alături de primarul Șuşman, care a luptat și luptă contra a tot ce e jidan ori jidănit.

Crezând că vom afla sprijinul și ajutorul bunilor Români, și vom fi salvați din mâna sclăviei, la care ne-au adus Românii înstrăinați, cari au purtat minciuni în vileag contra lui Șuşman care numai bine a făcut jurului nostru,

semnăm noi muncitorii:

Mihuț Petre, Mihuț Vasile, Suci Nuț, Suci Vinț, Bălaș Todor, Bălaș Văsiu, Neag Nătuț, Rășinar Ioan, Abrudan Teodor lui Ștefan, Suci Văsiu, Brad Ion, Nica Todorhazi, Abrudan Ion, Valea Văsiu, Todoruț Văsiu, Suci Mihaiu, Mihuț Niculaie, Știop Niculaie, Bălaș Onuț, Suci Petre, Todoruț Iosif, Todoruț Toader, Știop Todor, Suci Văsiu.

• Nu uitați a Vă achita •
• abonamentul la timp. •

Correspondența din Huedin

Primum dela secția noastră de informații din Huedin, județul Cluj, următoarea dare de seamă, despre modul cum s'au acordat despăgubiri, acelor negustori jidani, cari au afirmat că ar fi suferit pagube cu prilejul întoarcerii studenților dela congresul din Oradea, ținut în Decembrie 1927.

Cititorii noștri vor afla, cum s'au risipit banii statului, adică ai noștri, ai contribuabililor, dându-se despăgubiri cu mult mai mari decât pagubele reale, și deci îmbogățind pe Jidani, protejați de autoritățile românești, cari Jidani și după-ace au încassat din mărinimia guvernărilor liberali, nu au încetat să ne bârfească mai dușmănos și mai strident în străinătate.

Publicul românesc trebuie să afle că această mărinimie, săvârșită din casa statului, provine din inițiativa specială și grăbelnică a Ministrului Lapedatu, care culege lauda de a fi generos, cu banii publici, și care tinde prin această manevră de politician să cucerească popularitate în Ardeal.

Iată onorat public cum s'au risipit banii noștri de contribuabili amărâți, de către autoritățile românești, din ordinul Ministrului Lapedatu cel ahtiat de reclamă:

Jidanilor din Huedin s'a plătit următoarele sume, despăgubiri pentru pagubele făcute de studenți.

Knopf Sami: 825,000 lei deși el a voit să vândă casa cu mobilier cu tot înainte cu un an sau doi, cu 700.000 lei.

Deși bani nu au dispărut pentru-că casa de fier nu a fost deschisă.

Paneth Morit: 390,000 lei; din prăvălie (de ferărie) aproape nimic nu a dispărut, și s'a dat această sumă fabuloasă, pentru câteva scaune și mese simple de lemn de brad, ruinate cu această ocaziune.

Waldmann Léb: 290,000 lei, care avea prăvălie de vestminte. In ziua devastării era cu aproape întreagă marfa la târg la Negreni.

A falimentat, după ce a ridicat banii, și a doua zi a redeschis prăvălia pe numele soției.

Klefner, pantofar: 120,000 lei.
Firma Erdélyi și Albert: 120.000 lei.

Gottehrer, prăvălie de bomboane: 51.000 lei. Deși toată marfa lui de zacharicale nu valorează 10,000 lei.

Fried, prăvălie de mașini de cusut: 150,000 lei.

Albert Emanuil: 50,000 lei pentru geamurile dela coridor.

Roob David: 32.000 lei.

Ciment Pinkas: 31,000 lei.

Vă rog să mă scuzați pentru forma în care vă scriu, dar am cules și scris datele în tren, dela unul dintre păgubașii tericiți cari ar dori barem la săptămâna câte o devastare, unde statul plătește așa galant, și face din faliti iarăș comercianți de forță, și dă posibilitate ca în locul vechiturilor pline de stelnițe să-și cumpere tot perciunatul aranjament modern.

Primiți vă rog dle Director asigurarea deosebitei mele stime și considerațiuni ce vă păstrez.

La 15 Iunie 1928.

A. B. C.

Correspondența din București

Conștiința națională

Conștiința națională este elementul dinamic al nației, îndrumătorul generațiilor de sacrificiu. In timpurile actuale, când opera de unificare teritorială trebuie conplinită cu cea de unificare sufletească — conștiința națională trece prin momente destul de critice. Și aceasta dintr'un motiv puternic: lipsa de caractere. Buruiana blestemată a politicianismului hăd a otrăvit sufletul românesc. Singurul antidot n'ar fi decât formarea și educarea caracterului.

Treaba asta presupune însă un lucru: metodică îndrumării unită cu entuziasmul celor mai experimentați în hazardurile vieții.

Credeți oare, că domnii ce dețin înalte situații în statul românesc mai au timp să se gândească și la asemenea lucruri?

Conștiința li s'a tocit, caracterul li s'a atrofiat, — iar simțământul național a fost omorât prin puterea diavolească a banului.

Antrenați pe această cale, acești domni sunt cei mai prețioși ajutători ai acelor ce caută să distrugă temeliile neamului românesc.

Dacă se complac în acest rol în deplină cunoștință de cauză, atunci sunt nemernici; dacă o fac în mod inconștient, sunt neghiobi — și cu atât mai rău.

Doriți exemple?

Avem destule și suficient de con-

vingătoare, spre a încredința pe cititori de adevărul spuselor noastre. Să alegem unul din aceste multe exemple.

Cu ocazia solemnității punerii pietrii fundamentale a spitalului „Caritas“ din București, întreținut de Comunitatea jidovească locală — între simandicoșii „șufări“ se găseau și „șabăs-goimii“:

Vasilescu-Valjean, avocat și deputat al partidului „național-liberal(?)“ reprezentând pe dl Duca, ministru de interne; *Barbu Dumitrescu*, profesor universitar și primar al sectorului II negru; *Dr. Ștefan Minovici*, profesor universitar de chimie; *Ștefan Filipescu*, mare comerciant și consilier comunal reprezentând pe dl dr I. Costinescu, primarul municipiului București; *A. Popescu*, subdirector general în Ministerul Cultelor și Artelor; etc., etc. (Vezi „Universul“ Anul LXVI. Nr. 116.)

Vă să zică: la o festivitate a comunității Jidovilor din București asistă o sumă de „Români“ din lumea politică și științifică.

Cauza?

Toți au nevoie de Jidani.

Cu asemenea caractere și cu asemenea indivizi să fim siguri, că nu se va putea desăvârși niciodată unitatea sufletească a poporului românesc.

Asta ca să se știe!

N. IONESCU

Gazeta Săptămânală a L. A. N. C. cerută tot mai stăruitor

Zilnic ne sosesc scrisori dela Onor. noștri cititori, care ne cer tot mai stăruitor să scoatem o gazetă Săptămânală a Ligii Apărării Naționale Creștine.

După cum am amintit și în numerile trecute ale Revistei noastre, suntem gata să aducem și aceste sacrificii, dacă marele public românesc, ar înțelege să ne dea sprijinul cuvenit, pentru a acoperi surplusul de cheltueli împreunate cu scoaterea gazetei cerute.

Rugăm pe toți aceia care doresc Gazeta săptămânală a L. A. N. C. să ne comunice în scris adresa și numărul de abonamente ce ne-ar putea asigura.

„INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ“
Cluj, Str. Bob No. 7

In atențiunea Ministrului de Interne și a organelor sale

Publicăm mai jos adresa No. 7 din 28 Mai 1928, primită de la Reuniunea Meseriașilor Români din Mediaș, ca o icoană clară a suferințelor și a greutăților ce întâmpină aceia care voesc să facă un lucru românesc. Facem această publicare, pentru ca să vadă marele public românesc, cât de puțin sunt sprijinite inițiativele particulare, care inițiative ar trebui să figureze în programul de guvernământ al fiecărui guvern, iar politica economică prin care se întăresc și sporesc comerțanții și meseriașii români ar trebui să fie clasată în acelaș rang cu problema apărării naționale.

Iată scrisoarea:

No. 7/928.

Onor. Administrație a ziarului „Infrățirea Românească”

Cluj

Cu o deosebită mulțumire și satisfacție sufletească am primit scrisoarea Dv. din 1 Mai a. c. prin care ne faceți cunoscut atențiunea deosebită ce o aveți pentru noi. Vă

mulțumim cu multă recunoștință.

Ne cereți lămuriri asupra cazului cum stăm cu căminul nostru: foarte prost, cu toată autorizația Ministerului Sănătății, ne lovim de altă decizie a Ministerului de Interne care interzice orice vânzare de acest senz așa, că autorizațiile și deciziile se bat cap în cap, cum se bat toate în sârmana noastră țară.

Noi suntem de plâns, ne găsim într'un oraș compiectamente minoritar, suntem pigoniți atât înăuntru, cât și în afară, ca câinii fără stăpâni.

Dacă Dv. credeți, că ne puteți fi în ajutor, Vă rugăm a ne iniția sub ce formă, și vom fi adânc recunoscători, căci până acum nu am vândut nici atâtea cărămizi, ca să putem acoperi cheltuelile lor.

Primiți asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Cu toată stima:

Mediaș, la 28 Mai 1928.

Președinte
BAZILIU POREA

Secretar
COLTOR

Tineretul român în vacanță

S'a încheiat anul școlar 1927—28, iar studenții și elevii se întorc la vetrele părintești. Cei cu examenele terminate și foarte mulți cu idei *moderniste*, își frământă creierii cum să cheltuiască bani și cum să se desfășoare în petreceri și chefuri. Mai puțini sunt aceia, care se gândesc, cum să vină în ajutorul părinților îngrămădiți de muncă și de necazuri, și cum să fie de folos poporului, din care și ei fac parte.

Noi cei dela „Infrățirea Românească” având o deosebită atențiune față de elevii și de studenții noștri — conducătorii de mâne ai poporului român — nu putem sta nepăsători față de mentalitatea tinerimii noastre de azi. În cele ce urmează, vom fixa pe scurt părerile noastre față de tineretul român în vacanță.

Tânărul român, elev sau student, cu examenul trecut sau netrecut, are două datorii principale: una față de sine însuși și față de familie, iar a doua față de Neam, de Țară și de Lege.

În ce fel se poate achita tânărul român de prima îndatorire — față de sine și față de familie? — Ajuns la țară tânărul, convins de proverbul latinesc, „*Minte sănătoasă în corp*

sănătos” va trebui să-și fortifice corpul și nervii.

Prin ce mijloace?

Desigur nu prin lenevire, nici prin petreceri și nici prin chefuri, ci prin hrană nutritivă, prin somn regulat în aer curat, și prin muncă fizică, ajutând părinților la coasă, la cărat, la treerat, la cules de vii și așa mai departe — *a munci nu e rușine*. Luați exemplul tineri români, dela Legionarii din Iași, care deși având titluri academice, nu se rușinează a cultiva zarzavat, ca mijloc de exerciții fizice, și ca izvor de câștig.

Bineînțeles, cartea nu trebuie uitată la niciun caz, ori ai trecut, ori nu ai trecut examenul! Tânărul român trebuie să învețe pentru ca să știe ceva, nu pentru ca să capete note de trecere; iar știința se câștigă prin învățare și prin repetiție — „*Repetitio est mater studiorum*”. (Repetiția este mama științei) zice un proverb latin.

Cum se poate achita tânărul român de a doua îndatorire? — „*față de Neam, față de Țară și de Lege*”. — E de ajuns oare ca tânărul să vorbească românește, să treacă examenul, și să petreacă în desfrâu și lenevire pentru ca să se poată

numi un factor constitutiv al poporului român? Desigur, că nu!

Neamul românesc, deși întregit, în urma marelui războiu încheiat acum zece ani, este în mare suferință și azi — după un deceniu de la unire.

Bogațiile țării sunt acaparate de Jidani; slujbașii țării — onoare excepțiilor — favorizează pe străini, nedreptățind pe Români; corupția, fraudele și delapidările de bani publici sunt tot mai dese și săvârșite în măsură tot mai mare, dările cresc pe an ce trece, și odată cu impozitele cresc și datoriile țării; căile ferate, drumurile, podurile și localurile publice sunt rău întreținute. Sectele religioase se sporesc și odată cu ele se înmulțesc și comploturile, atentatele și spionajele; Românului nu i se face dreptate, și-i străin în țara lui.

Față de aceste numeroase și grele suferințe ale poporului, tineretul român are să-l lumineze arătându-i dușmanii și binevoitorii, să-i indice căile prin care poate ieși din năcaz și din suferință, întrebuintând spre acest scop toate Duminecile și sărbătorile.

Iată iubită tinerime română cum înțelegem noi să vă faceți datoria față de voi și de familiile voastre, precum și față de poporul din care faceți parte.

Fericită va fi Națiunea care crește o tinerime sănătoasă, muncitoare, și cu iubire de Neam și de Lege!

La toamnă vom încheia bilanțul activității tineretului român din vacanță.

Un Român cu dor de țară.

Dela Administrație. În legătură cu somațiunea noastră din No. 11, apărută la 1 Aprilie 1928, referitor la restanțierii de abonament, aducem la cunoștința celor interesați, că am fost siliți să oprim expediția Revistei noastre, tuturor abonaților, care au primit-o dela începutul apariției ei, au citit o dar nu și-au plătit abonamentul.

Intr'un număr viitor al Revistei noastre, vom publica numele ocupațiunii și domiciliul acestor domni, dacă nici după o ultimă somație — ce li se va trimite în săptămâna aceasta — nu își vor ține de datorie să plătească Revista cetită 3 ani și jumătate fără să plătească un ban.

Marele public românesc trebuie să-i cunoască pe acești domni.

„INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ

Un glas din popor

Primim următoarea scrisoare cu rugămintea de a o publica:

Indurerat mi-e sufletul și fără mângâiere, când văd că învățătura fiilor de Român, e dată uciderii desnădejii.

Și cui să te plângi, dela cine să ceri mângâiere? Politicianii noștri vin și ne cer voturile la alegeri, ba își ridică pălăriile și jură că sunt pentru binele poporului; of, ce jurământ. Dar de v'ați trezi odată, să aveți cunoștința că numai poroșita lui Ham face așa, pe al cărei caracter nu poți conta. Și acest lucru se vede pretutindenea; căci dnii Hațieganu, Djuvara și Roman au făcut proprietar al celor 26 000 jugere pe Groedel, în paguba Maramureșenilor, iar bieții Moți au fost sărăciți de dnii Hațieganu, Leon și Groza, făcând proprietar pe Tischler. Toate acestea să le memorizați, scumpul meu neam românesc și numele acestora să vă fie cunoscut, căci aceștia sunt oamenii pe cari nu-i dor lacrimile poporului și ale fiilor lor, că și măduva din oasele-o vor usca acești doi Jidani. Asta-i roada muncii celor trei partide politice, până aci săvârșite.

Dar mai nou un caz cu mare su-

părare și desnădejde, acum înfăptuit în județul Someș. Comisia de punere de notari, a înlăturat fiul de Român, Dumitru Bizo din Suci, din postul de notar, punând în locu-i pe Jidanul Micas Izidor, pentru comuna și notariatul Răstociu, plasa Ileanda. Oare nu-i destul cât am fost batjocoriți o mie de ani?, ca acum Jidanii cu perciuni să poarte Administrația română; of, până când Doamne vei răbda așa ceva.

Oare câți Jidani am avut pe frontul dela Ciucea și Tisa, de li se face loc acum la toate direcțiile, până și la cele mai gingașe oficii ale statului, unde ar trebui să se păstreze secretul statului.

Dumnezeule, caută și ridică pe adevărații creștini la conducerea și chivernisirea acestui popor, care nu l-ai lăsat să peară de urgia barbară, iar acum în țara lui să fie sedus de poporul cel pângărit cu restignirea Ta, de acel popor care propagă comunism, seducând poporul pe căi de ruinare, ca să poată pescui în tulbure și să trăiască din neprevederile noastre, conducându-ne la dezastru.

Mai este durere de plâns cași a-cesta când jertfești pentru crește-

rea copiilor la școală, iar la culegerea rodurilor să fie fiii Jidanilor. Nu-i cu adevărat ucidere de desnădejde a neamului, ori doară e răsplata osteneții Jidanilor cu punerea bombei în Senatul Român? Să li se deie și portofoliu de ministri, barem la culte, că doară vor face și la noi în București ori Cluj, bustul lui Iuda. Domnilor politicieni n'ați cetit gazeta Czernowitzer Morgenblatt din 27 Nov. 1926, unde s'a publicat un articol, în care Domnul nostru Isus Cristos e un șarlatan și preoții lui sunt trântori. Domnilor cei cu răspundere nu vreți să înțelegeți, ci ne duceți la căile neîncrederii față de intelectualii noștri; dar să se știe că poporul se trezește și vă va cere să-i răspunleți pentru acestea.

Evreii totdeauna au fost împotriva Românilor, și în era ungu-rească, iar acum în toate partidele figurează. Ne amenință cu Liga Națiunilor, dar uită de Episcopii omorâți în Rusia și de fostul Episcop al Orăzii mari și totuși e mai mult prețuită o firmă de galoși a unui Evreu. Vai de conducerea românească ce o avem și vom avea cu cele trei partide politice ale noastre.

Frânceni Boiului, la 15 Iunie 1928.

(Județul Someș)

ALEXA POP

INFORMAȚIUNI

Pentru Gazeta săptămânală a L. A. N. C. Di N. Săndulache din Câmpina ne asigură, că va face 15 abonamente.

I. Morariu, meseriaș din Cîmpa ne asigură de 10 abonamente.

I. Dumbrovă din A. ne asigură de 15 abonamente.

Iosif Stoia din Lupeni ne asigură de 20 abonamente.

Președ. Reuniunii Comercianților și Meseriașilor români din Valea Jiului ne-a asigurat o contribuție de Lei 7000 (Lei șaptemii).

Exemplul bun prinde; — iar Românimea se deșteaptă!

*

↳ Succesul campaniei noastre. „Infrățirea Românească” este singurul organ de presă, care a protestat contra închirierii Sanatoriului Crucii Roșii din Cluj către vechii acațatori și exploatatori clandestini evreo-maghiari. Seghedi și Steiner, după ce acest Sanatoriu trecuse în stăpânirea statului român. Avem satisfacția să aducem la cunoștința tuturor, că glasul nostru a fost ascultat și dl Ministru al Sănătății publice Inculeț a pus la dispoziția

Inspectoratului Sanitar din Cluj suma de 200 mii lei, cu ordin expres ca, înlăturând ori-ce tentative de închiriere să ia imediat în efectivă și exclusiv românească stăpânire Sanatoriul Crucii Roșii din Cluj.

Sperăm că după aceasta primă inițiativă, dl Inspector Martinescu, care din această cauză are merite hotărâtoare, va stăru, conform memoriului dsale publicat în „Infrățirea Românească”, ca acest sanatoriu să se destineze pentru combaterea bolilor constituționale ce bântue populația Moților.

*

↳ Jidanii dela Fabrica Renner și prada de răboiu din 1918. După multe amânări, dispariții de dosare, intervenții de politicieni jidoviți, salturi de competențe între autorități civile și militare, după interpelarea dlui senator Amos Frâncu și memoriile înaintate pentru a da pe mâna justiției penale pe Jidanii dela fabrica Renner, cari în Decembrie 1918 și-au însușit la Cluj prada de răboiu luată de armata germană din România mică; în sfârșit această murdară chestiune, din care Ji-

danii și protectorii lor politicieni români s'au îmbogățit, a ajuns să fie soluționată de Ministerul de finanțe, în sensul că, în urma raportului Inspectorului General Tacit (rar model de integritate), Jidanii au fost condamnați să plătească 4.800.000 ca echivalent al prăzii de răboiu până acum descoperite.

Administrația financiară din Cluj a aplicat sechestrul la fabrica numiților Jidani; iar aceștia au cerut păsuire, ce li s'a acordat până la 1 Octombrie.

Mai merită acești indivizi după 10 ani păsuire? Aici stă afacerea. Vom reveni și denunța pe apărătorii lor. Ține-te bine dle Emil Hațiegan!

*

Anuarul academiei teologice „Andreiane” ortodoxe române din Sibiu Am primit la redacție al IV a Anuar al academiei teologice din Sibiu. În fruntea acestei înalte instituțiuni de cultură creștinească stă neobositul și vajnicul purtător de cuvânt al Românismului P. C. Să Arhimandritul dr. Eusebiu Roșca. Remarcăm lucrarea dlui profesor dr. N. Terchilă, intitulată: *Incerări de pedagogie religioasă*. Un studiu profund și de mare actualitatea în